

4245

1

I.

Räkneramsor.

Uscha,luscha le. Åcke,påcke dome klocke,ärлан,pärlan påff,du
slapp så,gick den ifrå'.

Ett,två tre,fyra,fem,slå i läm på din näsa på din män,femtan
skräddare väger ett pönn,med sax och vax och nål och tråd och presse-
järnet på.Vem~~x~~ skall då till dörren gå?~~x~~det skall du ditt lilla skrå.

Apala,missala,missinko,mi so,Sebeder,sebedo,extera lara,Kajsa,
Sara,Äck,väck,vällingasäck,ut med dig din långe stut.Ut!

Bagarns lilla sockerrätta,räkna rätt så blir det åtta.

II.

En gammal bön.

Där går en ängel kring vårt hus,
han bärer två förgyllda ljus.

Boken bär han i sin famn,
så somna vi i Jesu namn.

Av innehållet framgår att det är en liten barnabön.Berättar-
skan hade lärt den i sin barndom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Räkneramsor.

1

En gammal bön.

4245

2

III.

När en ogift kvinna kyrktogs.

Förr i världen fick en ogift kvinna stå skrift inför hela med-
nigheten i kyrkan innan hon skulle kyrktagas. I berätterskans ungdom
hade denna sed ändrats i så måtto, att hon fick lov att stå i sakristi-
an, medan endast ett par betrodda män behövde vara närvarande. Sedan hon
~~skriftad~~
var ~~kyrktagen~~ fick hon gå ut om sakristidörren och komma in den van-
liga vägen i kyrkan, och sedan ägde hon rätt att delta i nattvards-
gången.

III.I.

Minnesversar.

Det var en tid mycket modernt med s.k. poesialbum, i vilka
man skrev in minnesversaar, antingen som man själv diktat eller sådana,
som citerades från någon skald. Dock voro de oftast korta ~~xx~~ rim, som
man själv hade diktat. Det var även vanligt, att man brukade ge varandra
gratulationskort på namns- och födelsedagar och ~~dessa~~ voro också av sam-
ma korta ordalydelse. Berätterskan minns här några versar från sin egen
ungdom och de lyda så.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2
När en ogift
kvinnna kyrk-
togs.

Minnesversar.

4246

3

Fem ord från mig till dig,

Lev lycklig, glöm ej mig.

Får jag sitta i ditt minne,
på en liten liten pinne.

Jag skulle plocka blommor och binda dig en krans,
men ängen den var frusen och inga blommor fanns.

Unga flicka i din vår.
bind dig myrténkransen,
dansa medan du det får,
snart är du ur dansen.

M.

Barnböner.

Åmen. Amnen. Till en god natt,
Din ängel være oss tillsatt,
som oss bevarar och vårt bo,
I Jesu namn gå vi till ro.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

lunzen!

Barnböner.

4245

4

En liten Guds ängel, han följe mig till sängs,
Han somne mig, han väcke mig
Han före min själ till himmelen
för Jesu skull. Amen.

VI.

Ramsa.

Den som e längre o råntor (rak) o grannor,
den haver ju aldri fästemannas nock,
men den, som e lidens o sjiden o räli,
han haver ju aldrin fårarjelse nock.

Denna ramsa betecknar ju att olika falla livets lotter, så,
att den, som är begivad med allt gott, får mera än tillräck-
ligt av detta medan den, som har otur och förargelse, aldrig
får nog av detta.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Ramsa.

4245

5

VII.

Minnesversar till konfirmationen.

Denna slags versar kan sägas vara en slags föregångare till de nu förekommande konfirmationskorten, ty de gavos under konfirmations-tiden. De skrevos på små fyrkantiga lappar, som man ibland taggot i kan-ten med en sax, och papperet var vanligen vitt linjerat skrivpapper, men kunde även vara vanligt vitt olinjerat papper. Man skrev så "Minne" liksom rubrik, så versen och så slutligen hela namnet eller givarens initialer. Fru Ohlin ~~sen~~ hade lapparna, ^{om} ~~för minnen till~~ hört en svägerska, lät mig låna dem för avskrivning. Innehållet är ju oftast ganska naivt, men vittnar om barnslig fromhet. Innehållet är av följande lydelse:

Minne.

Tack för var stund vi tillsammans varit
Tack för allt godt jag af dig erfarit,
Lef nöjd och lycklig och glad och from,
Intill din sednaste ålderdom och
Glöm ej mig under lifvets lopp

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV,

Minnesversar
till konfir-
mationen.

5

Minne.

4245

6

Dett är mitt glada och kära hopp.

Af din läskamrat Cecilia Nilsson.

Ljuft är minnet uti sinnet.

Af ett flyktat ^därndoms lif,

Ungdomsåren, lefnadsvåren,

Nu inträder på din stig.

Din läskamrat Petty Petersson.

Mottag min önskan den

hjerteliga men bättre jag kan

ej att önska dig bland lyckeliga

du blifva må när du det

minne ser så tänk på den

som dig det ger.

Minne af din kamrat Hilda Schans
1878.

Minne från en vän

som dig det hafver gifvit

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

74245

förglöm dock alldrig den
som dess rader skrifvät.

Minne af Mathilda Göransson
Billinge 1878.

Bed Gud såväl i Lyckan som i nöden
f/ h/
hans hjälp behöver du var dag hvor stund.

We den, som ber just då han skådar döden,
det är försent vid ögats sista blund.

Från läskamraten Alma Lindqvist.

Ett litet minne från en vän
en lilja i grön äng, förspill ej dina
ungdomsår på danser, lekar, lust och fröjd
i himlen står din dom upptecknad
glöm alldrig det min vän, haf Gud för ögonen.

Från din läskamrat
Maria Nyberg.

O glöm du ej bort din frälsare kär,
Så glömmer han ej heller dig

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Håll dig städse till honom här,

Så tar han dig till sig i himmelen.

Af din läskamrat Elise Hillman.

Skönhet och godhet dig Herren ju gaf.

Wandra förnöjsamt och vik alldrig af,

Då blif du lycklig till sista din graf.

Det är min önskan den hjärtligen känn.

Gustfa Lilja Röstånga.

(Troligen en av kantor Liljas illegitima döttrar.)

Betänk nu först du in i världen träder,

du hafver lifvets stora väg för dig,

Om den i törnen eller ros sig kläder

beträd då aldrig gudlöshetens stig.

Gifvet af din läskamrat

Mathilda Persson.

?????-----

När du ditta lilla minne

ser så tänk på den stunden, som

då var inne, ock om du , än

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

4245

9

förglömmer mig så minnes

jag dock alltid dig.

Minne af din vän
Elise Olsson Härsnäs.

O huru fort våra dagar
fösvinna, Snart stå vi✉ der
hvarest tårar ej ~~ej~~ rinna
sjung med ledig och jublande
tunga Guds och lammets sång.

Kristina Ljungkvist.

Kom o Jesu väck mitt sinne och bered mig med ditt ord,
Till den stund som Snart är inne
Då jag framgår till ditt Bord.
A, det bordet, dit du stiger, kärleks Full från himlen ner,
Och till salighet inviger,
Den, som dig sitt Hjerta ger.

Af din Läskamrat Betty Malmberg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9